

Profilurin: Símun Hammer

– Tá vit tosa um sjálvt faki, so sá eg fleiri móguleikar fyri mær, og ein tanki var sjálvandi tá, at nógvir starvsmóguleikar vóru í norsku fiskivinnuni. Har kundi eg takast við tað, sum eg hevði lært, ella kanska satsa upp á gransking, og í eini trý ár eftir lokna útbúgving, fekst eg eisini við at granska fiskivinnubúskap í Tromsø, sigur hann.

Meðan Símun Hammer las í Tromsø, møtti hann norsku sjúkrasystrini, Irene Sofie Strandkleiv Hammer, sum hann giftist við, og tað endaði við, at tey valdu at flyta til Føroya.

– Fyrst gjørdur vit av, at vit skuldu flyta til Tromsø, og hóast fleiri móguleikar vóru, so endaði tað við, at vit fluttu til Føroya. Tað førði so aftur við sær, at eg tók avgerð um, at eg skuldi byrja fyri meg sjálvan, og tí var tað, at eg longu yviri í Norra byrjaði at fyrireika Virkisráðgeving, so alt var klárt, tá vit komu heim, sigur hann.

– At eg valdi at fara at arbeiða við ráðgeving, komst millum annað av, at eg kendi fleiri, sum arbeiddu innan fyri ráðgeving í Norra, og eg hevði eisini sett meg eitt sindur inn í ta vinnugreinina. Út frá tí metti eg, at tað vóru móguleikar fyri slíkum virkseminum í Føroyum, hóast tíðrinar kanska ikki so góðar akkurát tá, men tó so, at tað var við at venda rætta vegin aftur.

FYRITØKAN MENTIST

Tað gekk tó spakuliga framá alla tíðina, og tí hevur Virkisráðgeving ment seg til ta fyrítøku, hon er í dag. Talan er um øgiliga blandaðar uppgávur, og tí er samstundis eisini talan um ein sera blandaðan kundaskara.

– Ja, tað er øgiliga ringt at seta orð á, hvussu kundaskarin sær út, tí tað er innan fyri alt móguligt, at vit eru virkin. Eg kann nevna, at vit hava arbeitt nógv innan fyri hjálpa fyrítøkum í gongd við at realisera sínar ætlanir, og eg vil siga, at kjarnukundarnir hjá okkum eru leiðslur í longu etableraðum fyrítøkum, so tað er líkasum tað, vit hava havt mest at gjørt við, sigur Símun.

– Eisini hava vit gjørt nógv við íverksetara-ráðgeving, men tá hugsi eg ikki so nógv um bara tey, ið ætla at byrja nakað nýtt, tí íverk-

MYND: HILMAR JAN HANSEN

„*Sjálvur trívist eg væl í hesum, so sum tað gongur nú, ætli eg mær at halda fram*“

setan er eisini annað og meira enn tað, hóast tey flestu helst ofta hugsa um at seta okkurt nýtt í gongd, tá talan er um íverksetan. Men í mínum eygunum er íverksetan eisini tað, at etableraðar fyrítøkur seta nýggj ting og nýggjar verkætlanir í gongd, og har eru vit ofta inni við ráðgeving.

Ein annar partur av arbeiðinum hjá Símun og teimum í Virkisráðgeving er eisini at hjálpa fyrítøkum við at uppfylla øll mógulig sløg av altjóða góðkenningum, so sum ymsar ISO-góðkenningar og aðrar við. Ofta er talan um fyrítøkur, ið samvinna við útheimin og tí skulu hava eitt nú góðkenningar til útflutning á altjóða marknaðir.

– So eru vit eisini umsitarar av øllum virkseminum í Eysturoyar Vinnulívsfelag, sum var ein lítill felagsskapur frá 2000, ið ikki hevði havt nakað nevnið virkseminum í fleiri ár, tá vit yvirtóku umsitingina av honum í 2008. Vit valdu at seta gongd á tað, og tað er eydnast væl, sigur Símun Hammer.

– Nú er tað eitt rímiliga virkin felagsskapur

við eini árligari skrá, sum koyrt verður eftir. Vit arbeiða upp á tann máttan, at tá árið byrjar, leggja vit eina virksemisætlan fyri felagsskapin, sum fevnir um nøkur tiltøk ígjøgnum árið. Og vilja limirnir ella onnur felagsskapinum okkurt, er tað okkum, tey venda sær til.

FAROEXPO AFRAT

Alla hesa farnu vikuna hevur nógv verið at hoyrt og sæð til Virkisráðgeving, sum hevur heimstað í Saltangará, tí alla vikuna var mentanarvika á Runavíkarleiðini, umframt at vinnulívsfólk hittust á FaroExpo, ið bæði var í nýggju tvíhøllini í Runavík, Bylgjuni, og í Løkshøll og Skótahúsinum við Løkin.

– Hugskotið til FaroExpo kom frá vinnulívnum í Eysturoynni, sum ynskti sær eitt nokk so málrættað tiltak, har fyrítøkurnar kundu hitta aðrar fyrítøkur. Talan skuldi ikki vera um eitt tiltak, ið var so stórt og krevjandi sum ein messa, men tað skuldi samstundis hava eina ávísu dygd, umframt at tað skuldi vera stuttligt at vera við, greiðir Símun Hammer frá.

– Burtur úr tí er so sprottið hetta árliga tiltakið, FaroExpo, sum síðstu tíggu árin hevur skipað við nisju-fundum millum fyrítøkur, har konseptið er tað kenda »business-to-business«, at vinnulívsfólk kunnu hava fundir við hvørtannað og annars bara netverka og hittast.

FaroExpo gongur soleiðis fyri seg, at tá ein fyrítøka melder til, so tekur hon støðu til, hvørjar fyrítøkur hon vil hava fund við, og so er tað uppgávan hjá Virkisráðgeving at samskipa ynskini hjá fyrítøkunum, umframt at Virkisráðgeving samskipar alt annað í sambandi við FaroExpo.

– Í útgangsstøðinum er FaroExpo ein afturlatin stevna fyri tey vinnulívsfólk og tær fyrítøkur, sum tekna seg, men í ár hava vit so eisini roynt at havt eina opnari útgávu, sum kemst av, at karmarnir loyva tí betur. Vit hava tosað um tað fyrr eisini, men tað hevur ikki borið so væl til, tí hølini hava ikki verið til tað. Men nú hava vit so fingið Bylgjuna, ið fevnir um bæði ítróttarhøll og fimleikahøll við nógvum fermetrum av gólvi, so nú ber tað til.

Símun vísir eisini á, at tann opnari parturin av FaroExpo somuleiðis er eitt ynski frá bæði luttakarum og øðrum, sum vildu sleppa at vísa vørur fram og líknandi, og tí var FaroExpo í farnu viku skipað í tveimum, so nýggjari parturin við fimleikarhøllin var opin

fyri almenninginum, meðan ítróttarhøllin framvegis var partenariat fyri tey, ið høvdu meldað seg til.

– Umframt tað, so hava vit longu frá fyrstu løtu valt at havt mentanarvikuna samstundis, og hon hevur verið ein partur av konseptinum alla tíðina. Tá vit settu okkum niður at leggja hetta til rættis og skipa karmarnar um FaroExpo, tosaðu vit, Eysturoyar Vinnulívsfelag og Runavíkar kommuna um, at kundu vit eisini hava eina mentanarviku, meðan tann vinnuligi parturin var í gongd, fór tað at skapa lív í býnum samstundis, so vit kundu vísa, hvat kommunan og staðið høvdu at bjóða fram, sigur hann.

– Tað hevur eydnast serstakliga væl, og øll árin er tað eydnast okkum, at fáa mentanarlívið og vinnulívið at taka væl ímóti konseptinum, umframt at fólk ið á staðnum og eisini onnur hava tikið sera væl ímóti tí. Tí kunnu vit eftir tíggu ára royndir staðfesta, at FaroExpo er komið fyri at vera, men at vit samstundis eru sinnað at flyta okkum, tá tað er neyðugt, so vit dagføra og endurnýggja tiltakið og ikki lata tað standa í stað. Tað hevur roynst væl, so tað fara vit eisini at royna at gera í framtíðini.

JAVNT ALT ÁRIÐ

Við øllum tí nógva og fjølbroytta virkseminum, sum Virkisráðgeving hevur, ber til hjá fyrítøkuni at vera nokk so javnt í gongd alt árið, og tey leggja sær arbeiðið til rættis, so alt skal ganga so smidligt sum gjørligt.

– Sum áður nevnt, hava vit síðstu mongu árin havt nokk so støðuga arbeiðsmegi í Virkisráðgeving, og er onkuntíð meira at gera, fáa vit onkran tímaløntan inn at hjálpa okkum, sigur Símun Hammer, ið hevur Erlu Weihe Johannesen og Etly Nord Højgaard aftur at sær, umframt at eldri sonurin, Marius, eisini starvast í fyrítøkuni.

– Sjálvur trívist eg væl í hesum, so sum tað gongur nú, ætli eg mær at halda fram. Eg havi í øllum førum ikki aðrar ætlanir.

Símun er yvirhøvur nøgdur við, at hann valdi at fara ta yrkisleið, hann fór, og somuleiðis er hann fegin um, at hann valdi at satsa upp á ráðgevingina, so hann hevur fingið fótin fastan við síni egnu fyrítøku.

– Tað er heldur ikki so torført at fáa vinnulívið at keypa sær ráðgeving, tí tað er ikki øðrvísi, enn at tú keypir tær ein førleika, tú kanska ikki tímir at arbeiða við sjálvur. Og hjá einum virki ella eini fyrítøku er tað, sum vit koma inn at hjálpa við, ofta so mikið avmarkað, at tað ikki loysir seg at seta fólk burturav til tað, og tá er fult so gott hjá teimum at keypa sær arbeiðsmegi frá okkum í eina ávísu tíð, til viðkomandi uppgáva er loyst. Alternativ við hjá okkara kundum er, at teir sjálvir skuldu sett fólk til tað, og tá verður tað ofta bæði lættari og bíligari at fáa okkum at loysa uppgávurnar.

SÍMUN OG TÓNLEIKURIN

Símun Hammer er ein av hesum føroyingunum, ið hevur evni til eitt sindur av hvørjum, og í hansara føri slepst illa undan at nevna tónleikin. Hann er føddur og vaksin upp í einum umhvørvi við sang og tónleiki, og sjálvur spælir hann fleiri ljóðføri, men er best kendur sum organistur.

Í løtuni er hann í tí hepnu støðu, at hann spælir upp á størsta pípuorgul í Føroyum, sum er tað í Gøtu kirkju, tí har er hann organistur. Orglið, sum er komið úr Samuelskirkjuni í Kjøpinhavn, telur 34 stemmur, hevur trý manual og er dagført við elektroniskari registrering, so tað ber til at stilla inn undan eini gudstænastu ella konsert, hvussu orglið skal broyta ljóð – alt samalt við bara at trýsta á ein knøtt!

– Eg eri so heppin, at eg búgvi beint oman fyri Fríðrikskirkjuna á Toftum, har tey eisini hava eitt stórt og gott orgul, sum eg eri sloppin at venja á, tá eg havi havt hug. Men eg má viðganga, at síðani

nýggja orglið kom í Gøtu kirkju, verður tað sum oftast til, at eg taki túrin inn hagar at venja, sigur Símun Hammer, ið roynir at fáa tveir tímar við tangentarnar hvønn dag.

Hetta við orgulspælinum er heldur ikki nakað nýtt hjá honum, tí eftir loknan lestur í Norra hevði hann fast organiststarv við síðuna av arbeiðinum annars, og tá hann flutti heimaftur til Føroya, vóru beinanvegin fleiri fyrispurningar, so sum organistur hevur hann havt so fullar hendur, sum hann hevur havt hug til.

Í fleiri umførum hevur Símun eisini staðið fyri kórsangi, og seinnu árin hevur hann sum part av starvinum sum organistur havt kór í Gøtu kirkju.

BLÁ BÓK

Símun Hammer er føddur á Argjum 22. apríl í 1964. Hann er giftur við Irene Sofie Strandkleiv Hammer, og tey eiga tveir synir og tvær døtur, sum eru Marius, 23 ár, John Sigurd, 20 ár, Frida Simona, 14 ár, og Klara, níggju ár. Foreldrin hjá Símun, Dana og Martin Hammer, vóru trúboðarapar í Heimamissionini, so tí hevur hann flutt bústað fleiri ferðir í uppvøkstrinum, og av tí sama kann hann kanska ikki so lætt siga, hvaðani hann er, tí tað er eitt sindur blandað. Fyrstu átta árin av lívinum búði hann á Argjum, síðani tey næstu fimm í Klaksvík og so á Tvøroyri, til hann var 24 ára gamal. Sum 17 ára gamal fór Símun á háskúla í Drammen í Norra í eitt ár, hann tók HF í Suðuroynni frá 1982 til 84, tá skúlagongdin bæði var á Tvøroyri og í Vági, og frá 1986 til 88 las hann tónleik í Holstebro í Danmark í hálvttíðja ár, áðrenn hann í 1988 fór til Tromsø í Norra at lesa til fiskivinnufrøðing, sum var ein seks ára útbúgving. Síðani arbeiddi hann við gransking í fiskivinnubúskap í Tromsø í trý ár, áðrenn hann flutti heimaftur til Føroya og fór undir virkseminum við felag sínum, Virkisráðgeving.